

Nu vil Indien så af storpolitiske grunde ikke modtage bistanden mere. Men det giver jo mulighed for, at vi kan om dirigere bistand til andre lande, der så kan udvikle de samme projekter i stedet for at komme i lommen på store multinationale selskaber.

Synes fru Charlotte Antonsen ikke, at vi hellere skulle arbejde videre på de gode Danida-erfaringer fra Indien og så bruge dem f.eks. i Afrika i stedet for at overlade det til store multinationale vandfirmaer, der jo ikke ligefrem har de fattigste menneskers tarv som deres forretningsmålsætning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu synes jeg, at det hverken er mig eller hr. Keld Albrechtsen i Danmark, der skal afgøre, hvad man gør hverken i Indien eller i Afrikas forskellige fattige lande. Jeg synes, det må være op til de lande selv, og det er jo lige præcis det, der ligger i aftalen, det er det, der lægges op til i aftalen, at det naturligvis er op til landene selv, om de vil privatisere. Det er op til landene selv, om de vil have public service på det her område.

Jeg har ikke været med i Sydindien, som hr. Keld Albrechtsen har været, men jeg var med i Egypten for nogle år siden med Danida, og der så jeg også et glimrende vandprojekt. Og jeg har også været i Kina for nylig med Arbejdsmarkedsudvalget. I Kina, kan jeg fortælle hr. Keld Albrechtsen, skriger de på udenlandske investeringer snart sagt inden for hvad som helst.

Realiteten i de allerfattigste lande er jo, at de simpelt hen har behov for kapital for at få sat gang bl.a. i at sikre rent vand, men selvfølgelig også i vareproduktionen i al almindelighed. Og derfor er det altså desværre en dybt forældet tankegang, at det er en fordel for nogen som helst i denne verden, hvis man forhindrer private investeringer. Det er og bliver en fordel, og det er ikke nogen ulempe, som man troede, før muren faldt i 1990.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig, at fru Charlotte Antonsen også henviser til det egyptiske projekt, som Udenrigsudvalget så for 4, 5 eller 6 år siden, jeg husker det ikke helt præcis. Men det er også et glimrende projekt, som kan hjælpe landsbyer langs med Nilen til at halvere vandforbruget og få rent vand.

Det var faktisk kun et yderligere argument for den strategi, jeg foreslår, nemlig at vi skal tilbyde de afrikanske lande en sådan bistand, som vi har ydet både i Sydindien og i Egypten, i stedet for at komme og bede dem om at åbne for vores store vandselskaber, så disse kan komme ind og overtage deres vandressourcer og tjene penge på at hive vandet op til høje priser, som man ikke kan betale i de lande. Det er jo det, der er problemet.

Så siger man: Ja, men de kunne jo bare sige nej. Det er altså ikke så nemt for disse regeringer, som på alle mulige måder er afhængige af EU, bare at sige nej til EU. Derfor er det et problem, at man kommer og forsøger på at presse dem med sådan nogle forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Det er nogle lange taler, hr. Keld Albrechtsen holder. Der er kun 1 minut.

Værsgo til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Keld Albrechtsen fastholder krampagtigt sin gamle kommunistiske ideologi på det her område. Jeg må sige, at jeg altså tror, at den beslutning, man traf i Johannesburg om at forøge adgangen til rent drikkevand for en stor del af verdens befolkning inden år 2015, er mere interessant for de fattige lande.

Hvis Danida skal sikre rent vand til hele Afrika, så er det jo hundredvis af år ud i fremtiden, og derfor er det fuldstændig urealistisk, at man så krampagtigt holder fast i de fortidige dogmer.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører hr. Claus Larsen-Ledet. Nej undskyld, hr. Claus Larsen-Jensen!

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har ingen familiemæssige relationer den anden vej over dér, og ledet mangler.

Vand betragter vi jo i vores del af verden som noget af det mest naturlige. Man åbner bare for hanen, og så er det der, men det er jo ikke virkeligheden for mange mennesker rundtomkring på kloden.

Man kan jo få det indtryk, når man læser Enhedslistens beslutningsforslag, at det her handler om, at nu står vi over for, at en stribe store globale selskaber skal sætte sig på hele vandforsyningen rundtomkring i verden, og i øvrigt